

ὅλος μὲρ γὰρ συλλογισμὸς ἐν περὶ τῶν ὄντων ὅτι
 τὸ δὲ ἐν αὐτῷ μῆμα, συλλογισμὸς ὅτι, συμμεσι-
 κῶς ἐν τῷ εἰρημῶν περὶ τῶν ὄντων, ἐπεὶ δὲ ἔτε
 περὶ τῶν ὄντων οἷον τε, οὕτε περὶ τῶν ὄντων τὰ
 ἀδωμάτα, ἀλλὰ τὰ δωμάτα ἔδὲ τὰ μὴ γλυ-
 μῆμα, ἢ μὴ ἐπὶ μῆμα, οὐχ οἷον τε, τὰ μῆμα, πε-
 ρὶ τῶν ὄντων τὰ δὲ περὶ τῶν ὄντων, ἀναγκάσιον ἢ
 τῷ συμβουλευθῆναι, καὶ τῷ δικασθῆναι, καὶ
 τῷ ὁπιδεικτικῷ, ἔχειν περὶ τῶν ὄντων ἀπὸ
 καὶ ἀδωμάτου καὶ εἰ γάρ ἄντι, ἢ μὴ καὶ εἰ ἔσται,
 ἢ μὴ εἴπερ δὲ, ἐπεὶ ἀπαντες καὶ ἐπιμαρτυροῦντες καὶ
 ἔχοντες, καὶ περὶ τῶν ὄντων καὶ ὁποτέρων
 τες, καὶ κερτιροῦντες καὶ ὁπολογοῦνται,
 οὐ μόνον τὰ εἰρημῶνα δεικνύοντες περὶ τῶν
 ἀλλὰ καὶ ὅτι μέγα ἢ μικρόν, ἢ τὸ ἀγαθόν ἢ τὸ
 κακόν, ἢ τὸ καλόν ἢ τὸ ἀγρόν, ἢ τὸ δίκαιον ἢ
 τὸ ἀδίκον, ἢ καὶ αὐτὰ λέγοντες, ἢ περὶ ἀλ-
 ληλα ἀπιπαρεβάλλοντες, δῆλον ὅτι δεῖ αὐ-
 καὶ περὶ μεγέθους καὶ μικρότητος, καὶ τῷ μέ-
 ζονος καὶ τῷ ἐλάττωνος, περὶ τῶν ὄντων ἔχειν, καὶ
 καὶ δόλου καὶ περὶ ἐκείνου ὅτι, τῷ μέτῳ ἀγα-
 θῶν ἢ ἐλαττων, ἢ ἀδίκων, ἢ δεικνύοντες ὁμοί-
 ως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων. περὶ ὧν μὲρ οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης δεῖ λαβεῖν τὰς περὶ τῶν ὄντων, εἰρη-
 μῶν δὲ ταῦτα διαρετέον ἰδίᾳ περὶ ἐκά-
 στου τούτων· οἷον, περὶ ὧν συμβουλή, καὶ
 περὶ ὧν οἱ ὁπιδεικτικὸι λόγοι· περὶ δὲ, περὶ
 ὧν ἀγρίαι.

A Et enim omnino syllogismus ex propo-
 sitionibus constat: enthymema verò syllo-
 gismus est, constitutus ex iis, quæ dictæ
 sunt, propositionibus. Et quoniam fieri
 non potest, vt facta sint, neque vt in futu-
 rum fiant, quæ fieri non possunt, sed quæ
 possunt: neque ea, quæ non facta sunt, nec
 erunt, fieri potest, vt facta sint, neque vt in
 futurum fiant: necessarium est tum deli-
 beranti, tum iudicia tractanti, tum demon-
 stratiuo habere propositiones de eo, quod
 fieri, & non fieri potest: & an factum sit,
 necne: & an erit, necne. Præterea verò,
 quoniam omnes tum qui laudant, & qui
 vituperant, tum qui suadent & qui disflu-
 dent, tum qui accusant, & qui defendunt,
 non solum, quæ dicta sunt demonstrare
 conantur, sed etiam rem magnam esse, vel
 paruum eam, quæ est vel bona, vel mala,
 vel honesta, vel turpis, vel iusta, vel inius-
 ta, siue per se dicant, siue inuicem ex al-
 tera parte comparent, manifestum est, o-
 portere etiam de magno & paruo, & ma-
 iori, & minori propositiones habere, tum
 in vniuersum, tum de vnaquaque re, vt
 quòdnam sit maius bonum vel minus, aut
 iniuria, vel ius, & similiter de aliis. Ac de
 quibus quidem necessariò oportet assu-
 mēre propositiones, dictum est. Post hæc
 verò distinguendum est separatim vnũ
 quòdque horum, vt de quibus deliberatio
 sit & de quibus demonstratiua orationes:
 tertio autem, de quibus iudicia.

CAPVT IIII.

Κεφάλαιον δ.

Πρῶτον μὲρ οὐκ ἀναγκαῖον, περὶ πᾶσα ἀ-
 γάδα ἢ καὶ ἀπὸ συμβουλευθῆναι συμβου-
 λῶν ἐπιπέδη οὐ περὶ ἀπαντα, ἀλλ' ὅσα ἐνδε-
 χεται καὶ γλυμῆσαι, καὶ μὴ ὅσα ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ ὅτι ἢ ἔσται, ἢ ἀδωμάτων ἢ γλυμῆσαι, περὶ
 τούτων ἴσως συμβουλή, ἔδὲ δὴ περὶ τῶν ἐν-
 δεχθῆναι ἀπάντων· ἐστὶ γὰρ καὶ φύσιν ἔνια, καὶ
 ὁπὶ τύχης γινόμενα ἀγάδα, τῶν ἐνδεχθῆναι
 καὶ γίνεσθαι καὶ μὴ περὶ ὧν οὐδὲν περὶ ἔργου
 τὸ συμβουλεύειν· ἀλλὰ δῆλον ὅτι περὶ ὧν
 ὅτι τὸ βουλεύεσθαι, ταῦτα δὲ ὅσα ὅσα πέ-
 φικαν ἀνάγκη εἰς ἡμᾶς, καὶ ὧν ἢ ἀρχὴ τῆς
 γλυμῆσαι ἐφ' ἡμῶν ὅτι, μέγιστος γὰρ τούτου σκο-
 ποῦ μῆμα, ἔως αὐτῶν μῆμα, εἰ ἡμῶν δωμάτα, ἢ
 ἀδωμάτα περὶ τῶν καὶ ἔκαστον μὲρ οὐκ ἀ-
 κριβῶς διαρετῆ μῆμα καὶ διαλαβεῖν εἰς
 εἰ δὴ περὶ ὧν ἐῶντασι χηματίζεν ἢ τῷ δὲ
 σοῖ ἐνδεχεται, περὶ αὐτῶν διορίσιν καὶ τῶν ἀ-
 ληθειῶν, οὐ δὲ καὶ τῶν παρὲντα καὶ ἐν ζήτησιν

A C primũ quidem sumendum est,
 Acuiusmodi in bonis, aut malis is, qui
 deliberat, versetur: quoniam non in om-
 nibus, sed in iis, quæcunque contingit &
 fieri, & non fieri. Quæcunque verò ex ne-
 cessitate vel sunt, vel erunt, vel non pos-
 sunt esse, vel fieri, de his non est delibe-
 ratio. Iam verò nec de iis, quæ fieri con-
 tingit, omnibus (sunt enim etiam natura
 quædam, & quæ à fortuna fiunt, bona, quæ
 contingit & fieri, & non fieri, de quibus
 non præstat deliberare, sed de iis certè
 quæcunque cadunt sub consultationem.
 Eiusmodi verò sunt, quæcunque referri
 ad nos possunt, & quorum principium, vt
 orientur, à nobis pendet. Nam vsque eò
 consideramus, donec inueniamus, possi-
 mus ne nos ea, an non possimus agere. Ac
 vt singula quidem exactè enumerentur,
 & ea digerantur in formas, de quibus so-
 liti sunt statuere, præterea verò, vt, quan-
 tum fieri potest, de ipsis disputetur ex ve-
 ritate, non oportet in præsentia quætere: